

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد آصف فقیری
۰۹ دسمبر ۲۰۲۴

محمد آصف فقیری

افغانستان پسا ۲۰۲۱: فرصت یا بستری برای ادامه تهاجم؟

فرصت محصول انقلاب فکری از بسترهای جامعه می باشد، که صلح واقعی را، معنا می بخشد. هرج و مرج چندین دهه سیاسی از مبانی مسمومیت فکری و عقیدتی پسا ۷ و ۸ ثور، جغرافیای کشور را، بستری مناسب برای تهاجم های قدرتها کرده است.

آنچه پسا ۲۰۲۱، از اثر تحول تا به این دم، مشهودست: عبارت از ادامه تهاجم و سناریو سازی حقوق بشری برای افغانستان، از اثر آپارتاید جنسی، نقض حقوق اقلیت ها و عدم مدرنیته می باشد.

البته تعدیل قانون اساسی ۱۳۸۲ و حاکمیت قانون که در مذاکرات دوحه بحث شده بود، از جهاتی قابل عملی نیست: اول این که افکار عمومی افغانستان به فضیلت جمهوریت نرسیده است و رسیدن به آن فضیلت منوط فلسفه و سیر زمانگیر آنست. و این که بازیگران چقدر برای این فضیلت فعال می باشند یا اخیر باز هم برمی گردد، به آگاهی مردم و اثر نیازمندی اندیشه در بین مردم و به خصوص جوانان.

عامل دومی عبارت از: سناریو نویس یا استخبارات های جهانی که تروریسم دولتی را، منشاء اند. و این که جهاد اسلامی و وهابیت چقدر به تباهی و عقب ماندگی کشور صدمه وارد کرده است، عمق آن تباهی توسط افکار عمومی هنوز هم سنجش یا آسیب شناسی نگردیده است... پس بستری بودن تهاجم قدرتهای جهانی در افغانستان تا حکومت قانون قابل استنتاج می باشد.

در نتیجه:

ماهیت ملت سازی همدیگر پذیری است که محصول نبوغ فکری یا عقلانیت سیاسی می باشد. که شعار میان تھی ملت واحد با موجودیت آسیب یا مسمومیت های فکری آرمان غیر دست یافتنی بوده، و راه حل برای افغانستان و هر جامعه

سیاسی دیگر فقط عقلانیت سیاسی می باشد. که هرکس به حد توانائی از فلسفه سیاسی برخوردار گردد و آنان که سیاسی نبودن را، چون بیطرفی و آسایش ترجیح می دهند در نخست و خیلی سریع خادمان طبقه حاکم می شوند... و چنان قربانی های مسمومیت فکری عقیدتی می گردند که چندین نسل شان را دربرمی گیرد...

محمدآصف فقیری